

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 21 stycznia 2014 r.

DOLiS/DEC-24/14/4152,4153

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 2 i art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku M. Sp. z o.o., o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 24 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-474/13/25642,25645) nakazującą M. Sp. z o. o., udostępnienie na rzecz Pana R.S., danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] stycznia 2012 r. o godz. 08:11 pod pseudonimem „~G.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 12:10 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 14:31 pod pseudonimem „~D.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 22:05 pod pseudonimem „~P.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 17:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 22:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 01:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 09:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 08:29 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:48 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] kwietnia 2012 r. o godz. 22:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] maja 2012 r. o godz. 22:41 pod pseudonimem „~C.~” i nr [...],
- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 10:47 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...],
- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 19:33 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...]

w serwisie internetowym [...] zamieściły kwestionowane przez Pana R.S wpisy na jego temat, w zakresie obejmującym nr IP urzędzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana R.S. (Skarżący), reprezentowanego przez Pana J.P. – radcę prawnego z Kancelarii Radcy Prawnego J.P., z dnia [...] października 2012 r., o nakazanie M. Sp. z o.o. (Spółka), udostępnienia na rzecz Skarżącego danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] stycznia 2012 r. o godz. 08:11 pod pseudonimem „~G.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 12:10 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 14:31 pod pseudonimem „~D.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 22:05 pod pseudonimem „~P.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 17:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 22:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 01:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 09:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 08:29 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:48 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] kwietnia 2012 r. o godz. 22:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] maja 2012 r. o godz. 22:41 pod pseudonimem „~C.~” i nr [...],
- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 10:47 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...],
- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 19:33 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...]

w serwisie internetowym [...] zamieściły kwestionowane przez Pana R.S wpisy na jego temat, w zakresie obejmującym nr IP urządzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy.

Skarżący uzasadnił swoje żądanie zamiarem zainicjowania przeciwko osobom, których dotyczą wnioskowane informacje postępowania sądowego celem dochodzenia wobec nich roszczeń związanych z zarzucaną im nieuprawnioną ingerencją w ww. sposób (na skutek kwestionowanych wpisów) w sferę jego prawnie chronionych dóbr osobistych. Jak bowiem zaznaczył pełnomocnik Skarżącego, kwestionowane wpisy cyt.: „(...) w sposób bezpośredni i oczywisty naruszają dobra osobiste Pan R.S. takie jak: dobre imię, cześć, wizerunek (...)”. Pełnomocnik Skarżącego w inicjującej przedmiotowe postępowanie skardze przytoczył treść kwestionowanych wpisów na temat Skarżącego, przy czym z całości materiału dowodowego sprawy wynika, że w chwili obecnej nie są one już publikowane na forum internetowym [...]. Wskazane wpisy stanowią komentarze pod adresem Skarżącego o obiektywnie negatywnym wydźwięku. W toku postępowania w niniejszej sprawie Spółka nie zakwestionowała przy tym faktu przeszłego publikowania ww. wpisów na podanym forum internetowym, ani ich treści.

Pełnomocnik Skarżącego poinformował, że skierowany bezpośrednio pod adresem Spółki wniosek z dnia [...] września 2012 r. o udostępnienie omawianych danych osobowych (kopia wniosku znajduje się w aktach sprawy), został rozpatrzony odmownie.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił następujący stan faktyczny.

1. Wnioskiem z dnia [...] września 2012 r. Skarżący w szczególności zwrócił się do Spółki o udostępnienie cyt.: „(...) numerów IP pozwalających na identyfikację autorów obraźliwych i naruszających dobra osobiste wpisów (...)”:
  - a) w dniu [...] stycznia 2012 r. o godz. 08:11 pod pseudonimem „~G.~” i nr [...],
  - b) w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 12:10 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
  - c) w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 14:31 pod pseudonimem „~D.~” i nr [...],

- d) w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 22:05 pod pseudonimem „~P.~” i nr [...],
- e) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 17:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- f) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 22:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- g) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 01:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- h) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 09:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- i) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 08:29 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- j) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- k) w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:48 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- l) w dniu [...] kwietnia 2012 r. o godz. 22:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- m) w dniu [...] maja 2012 r. o godz. 22:41 pod pseudonimem „~C.~” i nr [...],
- n) w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 10:47 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...],
- o) w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 19:33 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...].

Uzasadniając powyższe żądanie udostępnienia ww. danych osobowych pełnomocnik Skarżącego podniósł cyt.: „(...) Pan R.S. dostrzegł konieczność podjęcia kroków mających na celu ochronę jego dóbr osobistych przez żądanie usunięcia powołanych wpisów i wystosowanie do ich autorów żądania przeprosin za naruszenia na gruncie postępowania cywilnego, rozważając jednakowo dochodzenie w tym postępowaniu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (...)”.

2. W odpowiedzi na ww. wniosek, Spółka pismem z dnia [...] października 2012 r. poinformowała pełnomocnika Skarżącego cyt.: „(...) forum pt. [...] zostało zamknięte dwa tygodnie temu, stąd żądanie usunięcia wpisów nie znajduje już uzasadnienia. Ponadto informuję, iż M. Sp. z o.o. nie jest uprawniona do przekazania Państwu numerów IP komputerów osób dokonujących wpisów na forum internetowym K. (...)”. Spółka powołała się przy tym na zapisy ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.) podnosząc cyt.: „(...) Zgodnie z art. 18 ust. 6 ww. ustawy, informacje o numerach IP komputerów mogą być udostępnione jedynie organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Stąd w tym zakresie nie możemy uwzględnić Państwa wniosku i przekazać żądanych informacji (...)”.
3. W piśmie z dnia [...] stycznia 2013 r. skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Spółka potwierdziła, że dysponuje wnioskowanymi przez Skarżącego informacjami wskazując w szczególności cyt.: „(...) Spółka dysponuje numerami IP (i jedynie numerami IP) wymienionych (...) autorów wpisów, przetwarzając je (tj. przechowując) w zbiorze o nazwie B. (...)”.
4. W ww. piśmie Spółka przyznała przy tym, że odmówiła uwzględnienia skierowanego bezpośrednio pod jej adresem wniosku Skarżącego o udostępnienie mu interesujących go danych osobowych powołując się na art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną i podnosząc, że cyt.: „(...) informacje o numerach IP komputerów mogą być udostępniane jedynie organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań (...)”. Spółka dodała również cyt.: „(...) stanowisko Spółki w sprawie udostępniania danych osobowych wnioskodawcom indywidualnym na wniosek nie spełniający wymogów określonych ustawą o świadczeniu usług drogą elektroniczną zostało podtrzymane przez NSA postanowieniem z dnia 21 listopada 2012 r. oddalającym zażalenie GIODO na postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 14 sierpnia 2012 r. sygn. akt II SA/Wa 1112/12 o wstrzymaniu wykonania decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 11 kwietnia 2012 r. nr DOLiS/DEC-

318/12/23575,23580,23585 w przedmiocie udostępnienia danych osobowych (...)”. Do ww. wyjaśnień Spółka dołączyła ponadto kopię prowadzonej z pełnomocnikiem Pana R.S. korespondencji w sprawie jego wniosku o udostępnienie danych osobowych osób, które w serwisie internetowym [...] zamieściły określone wpisy na jego temat – jednak inne, niż wpisy wskazane w inicjującej niniejsze postępowanie skardze (zamieszczone na ww. forum w innych datach i godzinach).

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję administracyjną z dnia 24 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-474/13/25642,25645), mocą której nakazał Spółce udostępnienie na rzecz Skarżącego, danych osobowych osób, które:

- w dniu [...] stycznia 2012 r. o godz. 08:11 pod pseudonimem „~G.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 12:10 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 14:31 pod pseudonimem „~D.~” i nr [...],
- w dniu [...] lutego 2012 r. o godz. 22:05 pod pseudonimem „~P.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 17:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 22:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 01:38 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 09:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 08:29 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:08 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] marca 2012 r. o godz. 16:48 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] kwietnia 2012 r. o godz. 22:20 pod pseudonimem „~Go.~” i nr [...],
- w dniu [...] maja 2012 r. o godz. 22:41 pod pseudonimem „~C.~” i nr [...],
- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 10:47 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...],
- w dniu [...] czerwca 2012 r. o godz. 19:33 pod pseudonimem „~N.~” i nr [...]

w serwisie internetowym [...] zamieściły kwestionowane przez Pana R.S. wpisy na jego temat, w zakresie obejmującym nr IP urządzeń, przy wykorzystaniu których zamieszczono ww. wpisy.

W dniu [...] maja 2013 r. (w ustawowym terminie) do Biura GIODO wpłynął wniosek M. Sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją. Spółka wniosła o cyt.: „(...) uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, orzeczenie co do istoty sprawy i nieuwzględnienie wniosku o nakazanie »M.« sp. z o.o. udostępniania danych osobowych”. Spółka nie zgadzając się ze stanowiskiem organu wskazała po raz kolejny na fakt, iż w rozumieniu Spółki przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną stanowią *lex specialis* w stosunku do ustawy o ochronie danych osobowych. Zdaniem Spółki ocenę stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie należałoby przeprowadzić w oparciu o art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Jednocześnie Spółka wskazała, iż cyt.: „Sam zamiar wytoczenia powództwa o ochronę dóbr osobistych przez pana R.S. nie uzasadnia jeszcze udostępnienia danych osobowych. Dla udostępnienia danych zdaniem spółki konieczne jest wytoczenie powództwa o ochronę dóbr osobistych i dopiero wezwanie sądu przesłane do »M.« Sp. z o.o., wydawcy K. do podania numerów IP komputerów, z których użytkownicy forum dokonali wpisów na forum internetowym [...] znieważających pana R.S., stanowi przesłankę warunkującą udzielenie stosownej informacji” [pisownia cytatów w oryginale – przypisek GIODO].

Po powtórny raz rozpatrzeniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Rozstrzygnięcie zawarte w zaskarżonej decyzji Generalnego Inspektora z dnia 24 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-474/13/25642,25645) jest prawidłowe.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych osobowych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów ustawy administratorem danych osobowych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o której mowa w art. 3 ustawy, która decyduje o celach i środkach przetwarzania tych danych (art. 7 pkt 5 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Co istotne, materialne przesłanki przetwarzania danych osobowych wskazane w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o ochronie danych osobowych mają charakter równorzędny i autonomiczny co oznacza, że spełnienie którejkolwiek z nich stanowi wystarczającą podstawę przetwarzania danych osobowych. W szczególności art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych zezwala na przetwarzanie danych osobowych, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Z kolei zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż nie podziela on stanowiska Spółki, jakoby kierowany pod adresem podmiotu świadczącego usługi drogą elektroniczną (a zatem także Spółki) wniosek o udostępnienie danych osobowych użytkowników tych usług (a zatem – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – użytkowników portalu internetowego [...]), pochodzący od podmiotów innych niż organy państwa i uzasadniony względami innymi niż potrzeby prowadzonych przez nie postępowań (a zatem także wniosek Skarżącego) nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Stosownie do brzmienia ww. przepisu, usługodawca udziela informacji o danych, o których mowa w ust. 1-5, organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Powyższy przepis istotnie kształtuje po stronie usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną obowiązek udostępnienia danych osobowych użytkowników tych usług organom państwa, na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Tym samym art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną stanowi przepis prawa, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, nakładający wprost na określone podmioty określone prawa i obowiązki w zakresie przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną. Organy państwa powołujące się na potrzeby prowadzonych postępowań, są zatem uprawnione do pozyskania niezbędnych dla tych celów danych osobowych

użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną, a przetwarzanych przez podmioty świadczące te usługi – legitymują się bowiem przesłanką zezwalającą na takie ich przetwarzanie określoną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Istnienie omawianego art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną w żadnym razie nie wyklucza jednak przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną w sytuacji, gdy spełnione zostaną inne przesłanki przetwarzania tych danych określone przepisami ustawy o ochronie danych osobowych, samodzielne i niezależne od przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – np. przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 5 tej ustawy. Stosownie do brzmienia art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, do przetwarzania danych osobowych w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną, stosuje się przepisy tej ustawy, o ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej. Na tle omówionych regulacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oczywiście nieuprawnionym byłby wniosek o wyłączeniu stosowania - w procesie przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną - art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż pogląd organu dotyczący tego, iż art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie wyklucza stosowania ustawy o ochronie danych osobowych i tym samym nie wyłącza możliwości udostępnienia danych podmiotom innym niż wskazane w tym przepisie, został uznany za trafny przez Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013 r. (sygn. akt I OSK 1666/12) wskazał, iż z brzmienia art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynika jedynie obowiązek udzielenia informacji o danych organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Nie wynika natomiast zakaz udostępniania tych danych osobom, których prawa zostały naruszone. Zarówno jednak organ nakazujący ujawnienie danych, jak i sąd administracyjny rozpoznający skargę na tego rodzaju decyzję, muszą każdorazowo, przy uwzględnieniu indywidualnych okoliczności danej sprawy dokonać wyważenia przeciwstawnych interesów jakimi są prawo do ochrony danych osobowych i prawo do ochrony czci, godności, dobrego imienia czy też wizerunku firmy. Należy przy tym w sposób należyty uwzględniać wymogi wynikające z zasady proporcjonalności, tak aby stosowane środki były adekwatne do zagrożenia dobra wymagającego w danej sprawie większej ochrony. Wyrażony pogląd jest zgodny z normami konstytucyjnymi, a zwłaszcza z art. 31 ust. 2 i 3 Konstytucji RP, z którego wynika, że każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych, a ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane w ustawie i tylko wtedy gdy są konieczne m.in. dla ochrony wolności i praw innych osób. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych pozwalające na ujawnienie tych danych we wskazanych w ustawie przypadkach są właśnie takim wyjątkiem pozwalającym osobie, której prawa naruszono, dochodzić należnej jej w demokratycznym państwie ochrony. Natomiast osoba dokonująca tych naruszeń musi mieć świadomość, że nie może nadużywać swoich praw naruszając prawa innych. Naczelny Sąd Administracyjny podkreślił, iż obecnie obowiązujący stan prawny pozwala na wysnucie wniosku, iż w ramach obowiązującego prawa można domagać się ujawnienia danych, jakie zgromadził administrator serwisu internetowego poprzez stosowanie mniej restrykcyjnej ustawy niż ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, czyli ustawy o ochronie danych osobowych, a konkretniej art. 23 tej ustawy (poprzez przetwarzanie danych, w tym ich udostępnianie), ale pod pewnymi warunkami. Warunkami tymi są proporcjonalność środków i celów oraz równowaga pomiędzy ochroną różnych dóbr: wolności wypowiedzi i prawa do ochrony dóbr osobistych. Podmiot żądający udostępnienia danych osobowych musi swoje

stanowisko uzasadnić. Wedle art. 23 ust. 1 pkt 5 muszą być to „prawnie usprawiedliwione cele”. W przypadku odmowy udostępnienia danych przez podmiot, będący ich administratorem, strona może złożyć wniosek do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, który po przeprowadzeniu stosownego postępowania może w drodze decyzji nakazać udostępnienie danych osobowych. Istotna w tym zakresie jest ocena Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, która powinna być uzależniona od okoliczności konkretnej sprawy, bowiem zarówno ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i ustawy będzie miała w tym zakresie zastosowanie. Podejmując decyzję, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych musi w każdej indywidualnej sprawie ocenić, które dobra chronione przez prawo są ważniejsze – dane osobowe czy interes gospodarczy przedsiębiorstwa.

W zaskarżonej decyzji zatem prawidłowo wskazano, że w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosek Skarżącego o udostępnienie mu danych osobowych użytkowników forum internetowego [...] znajdujących się w posiadaniu Spółki (tj. informacji o adresach IP urzędzeń, z których zamieszczono te wpisy) znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych i jako taki powinien zostać przez Spółkę uwzględniony. Jednocześnie zostało przez organ wyważone, które dobra chronione przez prawo są ważniejsze, w wyniku czego uznano, iż priorytet ma ochrona praw Skarżącego, które zostały naruszone przez osoby, które zamieściły wpisy w ww. serwisie internetowym, naruszające te prawa.

Skarżący uzasadnił ww. wniosek niezbędnością żądanych danych z punktu widzenia możliwości dochodzenia wobec autorów kwestionowanych wpisów jego roszczeń związanych ze stawianym im zarzutem bezprawnej ingerencji w sferę jego dóbr osobistych.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (§ 1). Jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym (§ 3). Należy zgodzić się z argumentacją Skarżącego, iż zindywidualizowanie autorów kwestionowanych wpisów stanowi niezbędny warunek dochodzenia przeciwko nim roszczeń związanych z zarzucaną im bezprawną ingerencją w sferę jego dóbr osobistych. Przepisy normujące procedurę cywilną wymagają bowiem, aby każde pismo procesowe zawierało oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron,

ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, oznaczenie rodzaju pisma, osnovę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, wymienienie załączników, a gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt (art. 126 § 1 i § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.).

Po raz kolejny zaakcentować należy, iż niezbędność dysponowania przez Skarżącego informacjami indywidualizującymi osoby, przeciwko którym zamierza on skierować powództwo w związku zarzutem nieuprawnionej ingerencji w sferę jego dóbr osobistych, nie budzi wątpliwości. W sytuacji, gdy Skarżący nie dysponuje zasadniczo żadnymi informacjami o osobach, które w określonych datach i godzinach, posługując się określonymi pseudonimami bądź występując całkowicie anonimowo, zamieściły na forum internetowym [...] kwestionowane wpisy na jego temat - poza tymi, które wynikały z ich opublikowania (tj. – oprócz dat, godzin i treści publikacji - pseudonimami, którymi posłużyły się te osoby w celu ukrycia swojej tożsamości), zasadnym jest przyjęcie, że podejmowanie przez niego działań służących ustaleniu tożsamości tych osób, w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności cywilnej w związku z treścią tych publikacji, mieści się w pojęciu jego prawnie usprawiedliwionych celów. Oczywistym jest, że pozyskanie (przetwarzanie) danych osobowych w ww. celu w każdym przypadku zostanie uznane przez osoby, których dane te dotyczą, za sprzeczne z ich interesem. Okoliczność ta – zwłaszcza mając na uwadze prawne gwarancje obrony przed roszczeniami strony przeciwnej – nie świadczy jednak o naruszeniu ich praw i wolności. Przyjęcie przeciwnego stanowiska skutkowałoby bezzasadną ochroną tego, kto mógł dopuścić się bezprawnej ingerencji w sferę prawnie chronionych interesów innej osoby (zwłaszcza przekonany o anonimowości, jaką gwarantuje mu sieć internet) przed ewentualną odpowiedzialnością za jego działania. Jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09) cyt.: „(...) prawo do swobodnej, anonimowej wypowiedzi, nie może chronić osób, które naruszają prawa innych osób, od odpowiedzialności za wypowiedziane słowa. W sieci nikt nie jest i nie może być anonimowy. Wprawdzie ustalenie tożsamości danej osoby może być utrudnione, jednak z uwagi na to, że każdy komputer zostawia w internecie ślad – adres IP, za pomocą którego można ustalić komputer, z którego dokonano wpisu, stwarza to możliwość pośredniego ustalenia tożsamości osoby, która dokonała tego wpisu (...)”.

Po ponownym przeanalizowaniu sprawy Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko, iż Spółka bezpodstawnie odmówiła Skarżącemu udostępnienia wnioskowanych danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów wskazanych w inicjującej przedmiotowe postępowanie skardze, uniemożliwiając mu tym samym podjęcie dalszych działań służących takiej identyfikacji autorów kwestionowanych wpisów, która pozwoli na skuteczne zainicjowanie przeciwko nim planowanych postępowań sądowych.

Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, Generalny Inspektor upoważniony jest – na mocy powołanej regulacji – do nakazania Spółce udostępnienia na rzecz Skarżącego wnioskowanych przez niego danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów w zakresie informacji o adresach IP urządzeń, z których zamieszczono te wpisy.

Dla potwierdzenia słuszności prezentowanego w niniejszej sprawie stanowiska raz jeszcze powołać warto wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09), w którym wskazano w szczególności cyt.: „(...) uczestnik postępowania posiada informacje o dacie logowania, pseudonimach osób dokonujących tej czynności i treści dokonanych wpisów. W ocenie Sądu, powyższe informacje, zestawione

z numerami IP umożliwiając jednoznaczne określenie tożsamości osób, które naruszyły dobra osobiste uczestnika postępowania. (...) żądane przez uczestnika postępowania adresy IP stanowią w niniejszej sprawie dane osobowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, a nakazanie ich udostępnienia stanowi realizację dyspozycji ust. 2 tego przepisu, tzn. stworzy możliwość zidentyfikowania osoby, bądź osób, których tożsamość można określić pośrednio. (...) sam adres IP komputera nie wystarcza do wskazania osoby, która z niego korzystała, ale w zestawieniu z innymi informacjami pozwala przypuszczać, że jej tożsamość można ustalić. W ocenie Sądu, identyfikacja tej osoby nie musi być związana z nadmiernymi kosztami, czasem lub działaniami (...).”

Po dokonaniu ponownej analizy materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz w tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w decyzji administracyjnej z dnia 24 kwietnia 2013 r. (znak: DOLiS/DEC-474/13/25642,25645).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych i w zw. z art. 13 § 2, art. 53 § 1 i art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro GIODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).